

RØD

SOMMER

LAGSAVIS FOR

TEISEN

TVEITA/HAUGERUD

OPPSAL

SUF

PRIS: kr. 0,50

1. dag: Demokratisk sentralisme/ revolusjonær disiplin. Svein Mortensen holdt innleiing. Han begynte med å lese opp vedtaket om dem. sentr. fra 5. landsmøte. Dette vedtaket var et skritt i riktig retning, men etterhvert ser vi at det også inneholder en del feil, og at den dem. sentr. må utvikles videre. Bl. a. står det ingenting om kritikk og sjølkritikk i vedtaket.

I teorien er nesten alle SUFere enige i dem. sentr.. Likevel har vi tendenser bl.a. til ultrademokrati, som står i tydelig motsetning til dem. sentr.. Eks.: Et lag fikk endel moms-brosjyrer, men nekta å dele den ut. De var sjølsagt enige i innholdet, men mente den ikke var taktisk lur. Dette var helt feilaktig, vi kan ikke diskutere alle mulige bagateller, men bare de viktige sakene. Dersom vi skulle diskutere alle bagateller, ville den breie diskusjonen om viktige saker, som til stadighet føres over hele SUF, bli fullstendig undergravd, den ville simpelthen bli skjøvet til side p.g.a. tidsnød.

Enkelte er uvillige eller mangler evnen til å gjennomføre vedtak. Dette er et utslag av liberalismen. Enkelte lag har drøya med å få igang studiene, andre har laga egne opplegg, eller bare brukt deler av den studiesirkelen som er sendt ut fra sentralt hold. SUF blir da uten en enhetlig skoloring. Vedtak fra sentralt hold blir ofte ikke engang diskuterti laga. Dette fører til at mange ikke kan forsvare SUF. Mange lag må studere "Mot liberalismen" av Mao.

I enkelte lag hersker en slags lokalpatriotisme: sentralstyret skal ikke blande seg opp i deres lag eller distrikt. I vår kamp har vi ikke råd til slingring i rekkene. SUF er én org., ikke mange småkongedømmer. SUFs ledelse skal bestå av de mest innflytelsesrike, erfarne og autoritative folk.

Ved at vi har en slik ledelse vil kontakten med lokallaga bli bedre.

I SUF må føres: grundige og enhetlige studier, kritikk og sjølkritikk.

Kontakten ovenifra og ned må bedres, alle må bli informert om vedtak fatta på sentralt hold.

I grunnorg. må alle direktiver, meldinger og vedtak fra sentralt hold bli grundig diskutert.

Vi trenger et nytt vedtak om dem. sentr. + nye vedtekter om medlemmenes rettigheter og plikter. F. eks.: Utvidelse av eksklusjonsparagrafen. Vi må kunne kaste ut direkte partifiender som Skarstein & Jetne. Medlemmene må ha plikt til aktivitet, forslagsrett og kritikkrett.

De fleste stedene er det tilfeldige og tildels dårlige studier. Alle må drive skikkelige studier som gjør medlemmene i stand til å diskutere og kritisere. De vil heller ikke ha motivering til å bli med på aksjoner o. l. uten studier. Ingen studier - ingen dem. sentr.

Rapporter fra laga:

Oppsal: Har hatt endel av de problemene Mortensen snakka om. På begynnelsen hadde vi ganske dårlig forståelse av klasserstandpunktet. Den dem. sentr. og revolusjonære disiplin har ikke vært så dårlig. Styret har etterhvert fått et sterkt grep om oppgavene. Til høsten skal laget kjøre egen grunn-skoloringssirkel for nye og perifere medlemmer.

1. begynnelsen av styreperioden gikk styret gjennom medlemslista og diskuterte folka, men det førte til ikke noe særlig. Etter sitatstudier har det bedra seg.

Laget har utvikla en solid kjerne, som jevnt møter på studier og aksjoner. Kritikk og sjølkritikk: Noen ganger god, men av og til for kritikkens egen skyld.

Teisen: Hadde endel erfarne folk og endel ikke aktive fra B/H.

De begynte med studier av eget opplegg, men diskusjonen gikk over hue på folk. Styret hadde ikke noe fast grep om skolearbeidet. Tendens til at aksjonero.l. bare skulle presses ned over hue på folk uten diskusjon. Starta lagsavis som førte til at flere folk ble aktivisert. Etter at de begynte på den 2. sirkelenog fikk en bedre forståelse av klassestandpunktet, har de greid å bygge opp en kjerne på ca. 10 av 12 medlemmer. Styret studerer Mao på styremøtene, nyttig.

Laget har ikke hatt særlig diskusjon av vedtak fra sentralthold, bortsett fra landsmøtevedtaka. De har hatt god kritikk av styremedlemmene.

Tveita: Hadde 3 stykker i styret. De har ikke hatt fast grep om oppgavene. Heller ikke noe skikkelig opplegg på studiene. Sverresirkelen ble funnet for vanskelig, den gikk over hue på folk.

Styret gjorde all jobbinga. Nå har hvert styremedlem sine medlemmer de skal kontakte. Laget har arbeidsmøter: Maositater- hovedemne, nyttig.

Etter jul begynte de å studere "Staten og revolusjonen". Ofte for teoretisk debatt, men likevel lærerikt. Gode erfaringer fra KFML-sirkelen, alle snakker. Forskjellige folk i laget innleder til hver gang. Til høsten skal de kjøre nye folk i grunnskoleringssirkelen før de får melde seg inn. Resultater av studiene: mer bevisste medlemmer, bedre diskusjon, folk skjønner alt lettere. Laget har en kjerne på ca. 10.

Drammens største feil er at de ikke har hatt evnen til å kritisere eget arbeid. Få, tilfeldige folk møter på aksjoner.

Medlemmene har ikke tak på klassestandpunktet. Diskusjonene har lett for å gli ut. Hovedårsaka til dette er dårlige studier. I det siste har laget hatt god kontakt med sentralstyret.

Ca. 30 medlemmer; mellom 8-15 på møter. laget hadde 8 medlemmer fra begynnelsen. Aksjoner bedrer seg etter hvert. Ikke mangel på vilje til studier, men opplegget er galt.

Laget har dårlig styre uten formann. Har aldri hatt styremøter.

Laget har 2 møter i uka, Medl.-er studiemøte.

Fra debatten:

Studier: Mortensen sier at det er en form for liberalisme å lage egne studieopplegg, men studieopplegga fra sentralt hold har vært dårlige. Teisen lagde eget opplegg med en gang, og det var det som gikk over hue på folk. Det blei etterhvert færre og færre på møtene. Hadde 6-7-8 møter om dialektikken og skjønte mindre og mindre. Erfaringene fra KFML-sirkelen har vært gode. En del tendenser til borgerlig historiesyn (når var x født? o.s.v.)

Noen lag hopper over avsnitt i opplegga, men tar inn annen litteratur. Det er dette han snakket om da Mortensen kritiserte de som lagde egne opplegg. De som går igjennom sirkelen må lage en kritikk av den.

I Oppsal studerte vi først "Arbeid og kapital" av Bo Gustavson. Laget hadde 3 grupper. Ei gruppe gikk dårlig, to ganske bra. Egner seg ikke til grunnskoleringssirkel, den tar opp mange emner, men ikke grundig nok. Gruppene blei slått sammen til to, som begynte på Sverresirkelen. Den ene gruppa gikk bra den andre dårlig. Sirkelen var veldig vanskelig. Forholdsvis få møtte opp, derfor ble slått sammen fram til sommeren.

I mellomtida studier av Mao på styremøtene.

I Tveita var alle veldig optimistiske på begynnelsen av året. Begynte på Sverresirkelen. Studielederen hadde ikke forberedt seg, konsentrerte seg om 2 folk med Marcuse-fluer i hue. studiene gikk bedre på Staten og revolusjonen, men ennå ikke helt bra. Bra på KFML-sirkelen. En fra laget holder innleiing hver gang. En stiler provoserende spørsmål som får folk til å vri hjernen sin og si mer. Viktig å ha en flink studieleder(lærer).

Det er en del dårlige spørsmål i opplegget. De er bare lagt opp for å få et svar og ikke for å få diskusjon. Ellers er også opplegget litt galt. Vi lærer hvordan vi skal studere for vi lærer hvorfor. Det mangler avsnitt om partiet og om staten.

Disiplin i laget.

Drammen inviterte sympatisører til et møte. De som kom kjøpte plattform, Seinere kom de tilbake og diskuterte plattformen med SUferne. 4-5 av dem jobber nå i laget. Dårlig disiplin. Laget har styreproblemer. Det er ingen som er "streng nok". Har aldri hatt noen skikkelig formann. Alle skal bestemme alt. Medlemmene i Teisen er aktive. Disiplinen er bra. Har delt inn lagsområdet i salgsområder med like mange husstander til hvert medlem. Utdelingsaksjoner går bra. Før tok SUF opp hvem som helst som medlem. Opptaksvilkåra må etterhvert bli strengere. Det er den eneste måten å hindre en slapp liberalistisk arbeidsstil. Sympatisører må holdes kontakten med og holdes aktive. Vi må også holde kontakten med ikke-aktive sympatisører.

Ettersom flertallet i SUF er M-L-ere og skoleringsnivået høynes, må vi begynne å ta opp kampen mot borgerlige og partifiendtlige ideer. Skarstein og Jetne (her kalt S&J) har gitt ut et skrift som står i klar motsetning til hovedlinja. Trykksaka har de sendt ut til noen SUFere, og andre folk som de ville skulle selge den. Den avviser alle de gode tinga som SUF står for. I stedet for massestudier i SUF, vil de sette sitt eget "kvalitetsarbeid". De går imot vedtekter, vedtak osv. De mener at MAKTE er det verste som kan ramme MENNESKER, makt er verre enn undertrykking. MAKTE er noe stort og vondt som står over menneskene, samme hvem det er som har makta. Hør bare: "Vedtekter sies ofte å være til for å beskytte et mindretalls retter. Men hvilket mindretall? Makthavernes!"

De går mot marxismen-leninismen og sier at det kan føre til: "for-slaving, dirigering, dogmatisme, boklærdom og bokstavtolkning." Det er klart at vi på landsmøtet får et vedtak som gjør oss i stand til å kvitte oss med sånne folk.

Kritikk av sentralstyret: Hvorfor har ikke sentralstyret fortalt om disse folka til folk utover landet? Mortensen svarte at det kommer en del kritikk i Bolsjevik. Ganske lenge leda disse folka laget der oppe. Kameratene i laget skjønte ikke riktig hva som foregikk. Dersom sentralstyret skulle ha sendt ut kritikken før situasjonen var klar i Trondheim ville det ha virka mot sin hensikt.

Fascismen i skolen. Denne løpeseddelen går på saker som bare går utover SUFere og progressive. Den ville virka uinteressant dersom den blei delt ut til alle. I Drammen hadde de fått bedskjed om bare å dele den ut til progressive. Folka på hver skole burde ha laga ei spesiell brosjyre med eksempler fra skolen sin. Klassekampen ligger på et for høyt nivå. Den blir likevel godt mot-tatt stort sett. Agitasjon er lettfattelig og slagordpreget. Pro-paganda går dypere og forklarer stoffet bedre. I Klassekampen må vi både ha agitasjon og propaganda. Vi burde kanskje ha et teoretisk og et agitasjonsmessig organ. Det må forbindes på en fin måte. klassekampen har hatt et stort med dette. Den er beregna først og framst på folk med et visst minimum av klassebevissthet. Den skal

skille opportunister fra skikkelige folk. Kritikk og sjølkritikk: Den lille røde boka er bra og bruke når man skal sette seg inn i emnet. Kritikk av møtet: Dårlig lagt opp. Få folk har sagt noe. Det som har vært oppe er noe bare styremedlemmer har oversikt over; og derfor kunne være med på og diskutere. Kritikken av sentralstyre har vært lite diskutert i laga på forhånd. Vi er for mange til å føre en god diskusjon. Vi burde vært delt opp i grupper, men da må gruppene ha noe konkret å jobbe utifra. Ledelsen bør planlegge grupper til i morgen. Innlederen har ikke vært i kontakt med ledelsen, slik at han kunne få vite hva han skulle legge hovedvekt på. I innleiinga burde det ha vært med litt historie om dem. sentr., teoretisk og i SJF. Dårlig forberedelse.

Innledning om venstreavvik i den revolusjonære bevegelsen. av Arild Johansen.

1. Den teorien som vi studerer og skolerer oss i og anvender i praksis er arbeiderbevegelsens internasjonale revolusjonære teori. En oppsummering av arbeiderbevegelsens feiltakelser og seire og sammenfatning av over hundre års klassekamp foretatt i hovedsak av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Gjennom kamp mot avvik både til høyre og venstre har denne teorien blitt bedre.
2. Avvik.
Arbeiderklassen er ikke en fastspikret enhet. Den er omgitt av småborgerskapet og grupper av småborgerskapet blir stadig proletarisert. Dette er bakgrunnen for avvik innen arbeiderbevegelsen, avvikene kan som oftest spores tilbake til småborgelig innflytelse. Dette er en prosess som stadig vedvarer, kamp mot høyre og venstre-avvik vil derfor stadig finne sted. Småborgerskapet er vaklende. Kan støtte revolusjonen entusiastisk den ene dagen og reaksjonen den andre dagen. I oppgangstider med gode konjunkturer vil høyre-avvik med snakk om fredelig overgang til sosialismen, classesamarbeid ofte ha god grobunn. I dårlige tider vil småborgerskapet manglende evne til å forstå nødvendigheten av langvarig kamp og grundige analyser forårsake at deres desperate tiltak får innflytelse i arbeiderbevegelsen. (Småborgelig revisjonisme, anarkisme).
3. Det er praktisk lurt og dele avvik opp i høyre og venstre avvik. Men det betyr svært lite for den skaden disse avvikene har på den revolusjonære bevegelsen. "Hvis du går over en bru er det det samme på hvilken side du faller ned". Venstreavvik fører til at den revolusjonære bevegelsen tar skritt som massene ikke kan forstå, isolerer bevegelsen fra massene og strir mot masselinja. Høyere avvikene ønsker at de revolusjonære skal henge etter massene, tør ikke gå til de skritt massene forlanger og er også i strid med masselinja.
4. Marxismen-leninismen har utvikla seg gjennom kamp mot avvik.
Marx' Engels' kamp mot anarkistene.
a) Anarkistene setter enkeltindividet sentralt og sier først må vi frigjøre enkeltindividet før vi kan frigjøre massen. Marxismen-leninismen sier først må vi frigjøre massen og forandre de tilhøva massen lever under (sosialistisk revolusjon) før det kan bli snakk om å frigjøre enkeltindividet. Anarkismen ser bort fra at menneskenes bevissthet retter seg etter de forhold de lever under og ikke omvendt. Anarkismen står imot den historiske materialismen. Eksempel: Skomakeren som blei proletarisert. Ønsker fortsatt å bli skomaker, fortsetter å spare penger til nytt verksted, klarer det ikke smelter etterhvert også skikkelig sammen med arbeiderbevegelsen gjennom og delta i fagforeninger etc.

Her har først de matrielle forholda forandra seg. Skomakeren (småborgeren) blir proletær, mens først etterpå solidariserer han seg med arbeid-
erklassen.

Anarkismen er småborgerens redsel for all vold for all makt, dessuten småborgerens utålmodighet. Forkaster derfor preltariatets diktatur, ønsker å gå direkte fra sosialistisk revolusjon til kommunismen. Over-
ser den enorme faren fra borgerskapet i landet som ennå ikke er knust
og fra det internasjonale borgerskapet.

B) Lenins kamp mot de som ikke ønsket noen som helst kompromisser.
Ønsket ikke å delta i parlamentet, ønsket ikke å inngå kompromiss med
imperialismen (Brest-Litovsk freden), ønsket ikke å arbeide i borger-
lige fagforeninger. (Se Lenin "Radikalismen, kommunismens barnesykdom").

5. Avvik vi kommer borti i dag.

A) Kjell Bygstad's teori om ikke å delta i fagforeninger fordi de er
borgelige, men bygge opp egne, er en avvert av de avvik Lenin kjempet
mot. Det er imot masselinja, skiller oss fra den breie arbeidermassen
samtidig som det overlater arbeidermassen fritt til borgerskapet og
dets lakeier.

B) Den svenske likvidator rørsla (rebellene) ønsket å omdanne fronten
mot USA-imperialismen til en sosialistisk front. Dette ville innsnøre
fronten, ikke samle alle anti-imperialister i en felles front mot
en mektig fiende og faktisk være en støtte for USA-imperialismen.
De stilte også parolen: bekjemp Clarté, DFFG og KFml og var derfor
også en direkte støtte til den svenske monopolistklassen. Disse folka
haddo mange feil, de var dogmatikere kunne ikke skille mellom det all-
menne og spesielle bl.a. i Kinas revolusjon, skjønte ikke kultur-
revolusjonen bl.a. ved å føre fram parolen "Kulturrevolusjon i Sverige".
Fornekter masselinja ved å sitte i ensomhet å "rense" seg sjøl etc.

C) Anti-imperialistisk front i Norge. Ville denne en allmen anti-imperia-
listisk front kunne ta opp alle frigjøringsbevegelser og alltid bringe
aktuelt stoff. Disse folka gikk for fort fram. Forstod for det første
ikke at alle kreftene må samles idag mot imperialismen der den er mest
sårbar, nemlig i Vietnam. At vi med utgangspunkt i Vietnam kan for-
klare det norske folk at det er imperialismen som er årsak til krig
idag. Forstod heller ikke at dette er et vanskelig spørsmål som krever
intonst arbeid i lang tid. Hadde småborgernes tendens til å forsøke
lure og lettvinte metoder.

D) Tendenser i SUF til å betrakte FNL-grupper utelukkende som rekrute-
ringsgrunnlag for organisasjonen. Det er sjølsagt klart at de mest hen-
givne og beviste aktivistene i FNL-gruppene vil søke til SUF, men å stil-
le opp dette som ei hovedparole vil isolere oss fra massene og legge
hindringer i veien for et godt arbeid i fronten.

E) Dansk trotskist teori som går ut på at man ikke skal lage front
sammen med progressive, liberale, borgelige, fordi vi ønsker en sosial-
istisk revolusjon og må bekjempe alle som ikke er sosialister. Forstår
ikke forskjellen mellom det å inngå korte eller langvarige kompromisser
for å utvikle den revolusjonære bevegelsen og lage splid blant fienden
samtidig som man fører ut sin egen politiske linje med bl.a. ideolog-
iske angrep på borgerskapet, med underkastelse overfor borgerskapet.

F) Appell, dansk teori som går ut på at arbeiderklassen er borgeliggjort
og at hele klassen er bestukket av superprofittene fra Asia, Afrika
og Latin-Amerika. (se kommentarer fra gruppediskusjonene).

G) Ultrademokrati og kommandering i SUF, i noen lag er det medlemmer
som nekter å bøye seg for vedtak, og ikke er villige til å inngå en
sakelig debatt om ting de er uenige i. De snakker om frie mennesker,
at de ikke er roboter etc., og at de ikke ønsker å la seg lede av en
sentralisert klikk. Dette er igjen småborgerens redsel for disiplin
og troen på at man kan komme lett fram, uten en skånselløs kamp imot
klassefienden. En kamp som fordrer sterkt utvikla disiplin, og denne

...skjønner at sjøl sagt være utvikla gjennom at enheten sterkes ved diskusjon. Det har også vært tendens til overdreven kritikk, ved at man legger vekt på småtingene og gjør disse til hovedsak, mens man ikke ser helheten og bevegelsen. På motsatt side har det vært sterke og farlige tendenser til kommandering fra ledene kad-rersside, samt at denne kommanderinga har blitt fullgt av folk blindt, sjøl om de var uenige eller ikke skjonte hva som blei sagt (Eksempel her DNS generalforsamling.)

Alle disse spørsmålene kan løses ved at medlemmene studerer og gjennom praksis får forståelse av hvordan motsetninger i organisasjonen løses, og at metoden med skikkelig kritikk og sjølkritikk blir utvikla. Da kan vi også komme bort fra tendensene til å avvise og å latteliggjøre den i andres øyne for å framheve seg sjøl, og få bukt med all arroganse fordi man er godt skolert. Man må huske på i dette arbeidet at pasienten skal helbredes og ikke drepes. En særlig ondsinna form for ultrademokrati og anarkisme har utvikla seg i Trondheim SUF-stud der personen Jetne har utgitt noe han kal-ler sjøloorganisering. Heftet er gjennomsyret av småborgers redsel for underordning og disiplin. Med hatske angrep på SUF og SUFs linje Særlig er teorien om flere sentra, dvs. ingen sentra, altså teorien om ingen sentralisering ingen disiplin her sterkt fremheva. Kritikk og avvising av disse teoriene fra Jetne er en viktig oppgave for SUF.

Oversikt over gruppediskusjonene:

1. Når er det riktig å inngå kompromisser?

Vi tok opp mange forskjellige emner, deriblant valget og striden med SF.

Det fins to slags kompromisser. Det ene er underkastelse, det andre er å bevare sin politiske identitet. Vi må i hvert enkelt tilfelle diskutere hvorvidt det er riktig å inngå kompromiss, og vi må alltid stå på våre egne standpunkter.

2. Tendenser til feil i arbeidsstilen innad og utad.

Noen folk har en tendens til å gå med jakkeslaget fullt av merker. Det kan virke hippie-aktig, i våre lag er dette imidlertid utrydda. En mente det var galt å gå med merker, fordi det kan virke frastøtende, men stort sett ble vi enige om at vi skal gå med merker for å vise vårt politiske standpunkt, dessuten kan vi komme i kontakt med folk. I det siste har endel folk gått med Stalinmerke, gjennom diskusjonen kom vi fram til at det var feilaktig og bruke det for Stalin er diskutert skikkelig i hele organisasjonen. Fordi det ennå er SUFere som ikke veit noe om Stalin og følgelig ikke kan forsvare ham. Endel ledende kadre har hatt tendens til å avfeie spørsmål og kritikk fra mindre skolerte medlemmer, men de folka har i den seinere tida forbedra seg betraktelig.

3. Er arbeiderklassen borgeliggjort?

Dette spørsmålet fikk bare noen få av gruppene tid til å ta opp. Noen hevder at den norske arbeiderklassen er med på å undertrykke U-landa. Dette er feil, fordi bare 3-4% av norske industriinvesteringer blir foretatt i utlandet, det kan her ikke være snakk om noen bestikkelser. Også ettersom arbeiderne ikke eier produksjonsmidlene og kan følgelig ikke utbytte noen, men bare sjøl bli utbytta.
